

DENÍK PANÍ ŘEDITELKY

OSS v RZ „Pod Starým Mlýnem“

25.05.2013, Rakovník

Můj milý deníčku, moje jméno je Líba. Nejsem přednášející ani účastník z řad dětí, ale jsem ta, která to má celé na starost včetně informací a veškerého zařizování ohledně studijního střediska. Rozhodla jsem se, že nebudu psát denní program, ale napíšu malou povídku o našem projektu „Okresní studijní středisko 2013“. Jsem přesvědčena o tom, že se to dětem bude lépe číst.

Začínám psát dnes ráno, kdy ještě neznám tváře svých nových, půjčených dětiček. Ještě jsme se ani neviděli a už začínají problémy.

Náš týden s velkým „T“ jsme naplánovaly, společně s Luckou (mimochodem paní vyučující) na konec května, kdy v uplynulých letech bývalo v tuto dobu krásné počasí. Jenže v roce 2013 se sluníčko rozhodlo stávkovat. Od rána je obloha plná mraků a můj teploměr v autě na mě hází číslo 10, takže nic moc – 25.května 10 stupňů -uuuuufff.

Dnešní odjezd je déle jak měsíc naplánovaný na 13 hodin, jsem doma a přemýšlím, co ještě zařídit. Do toho mě volá 1. problém: „Dobrý den, prosím Vás my čekáme od 8 hodin u Sokolovny, tak jede se nebo ne?“ V tu chvíli začínám mít nervy na pochodu, ale nakonec jsem se s pánem domluvila a přijdou teda ve 12.15 na SK v Rakovníku. Naštěstí byl pán velice příjemný a ochotný. Zhruba za 20 minut další telefon: „Dobrý den, jede se teda v 9 od Sokolovny?“ To už mě hrůzou stojí vlasy na hlavě a začínám mít podezření, že jsem asi blázen. Naštěstí mě hlas volající maminky v telefonu ujistil, že blázen nejsem, že jen **synátor** uvedl neplatný mail a informace se k ní nedostaly. Takže další problém vyřešen. Když už mě zvoní mobil po třetí, myslím, že omdlím, protože informace, která mě byla sdělena, na mě sesílá mrákoty – **prý odjezd od bazénu!!!** - to už začínám šilet a přemýšlím kde se stala chyba. Naštěstí i tato informace byla vysvětlena, byla to informace typu : **JEDNA PANÍ POVÍDALA.....**, ale tatínek zachoval chladnou hlavu a na paní, co povídala nebral zřetel a věděl, že odjezd je ve 13 hodin z SK.

Na SK probíhá vše hladce, doprava dorazila včas, děti také a my konečně odjíždíme do Šlovic. Po cestě nás dobíhá déšť. Ani po příjezdu nás neopouští – ale my se nedáme a i přes obrovsky ošklivé počasí se vrháme do vyhřívaného bazénu. Vypadáme jako cvoci, včetně mě a Lucky, protože lidé chodící kolem v bundách, svetrech a v teplácích jen kroutí hlavami, ale nám je to fuk. Ta radost v očích našich dětí je úžasná a já si ji užívám, dokud mě z mého štěstí nevyruší kolemjdoucí a neřve na nás kde máme vedoucího. Když mu odpovídám, že to jsem já, pán s průpovídkami odchází, ale stejně mě moc nevěří a myslí si, že jsem jedna z dětí. Pán byl postarší a bez brýlí a hlavně – byl z cukru :-), měl strach abychom ho nepocákali a on se navěky nerozmočil. Takže pozor, ve Šlovicích bývají hosté z cukru, na štěstí pro nás, jen někteří.....vlastně zatím jen ten jeden.

Vrátím se o pár hodin zpět.

Po příjezdu proběhlo ubytování, pak jsme obsadili studovnu. Zde jsme si ujasnili pár pravidel a podrobněji jsme se seznámili. Zjistila jsem, že tu máme fajn děti, doufám, že mě během pobytu nepřesvědčí o opaku. Lucka nás všechny seznámila s programem na celý týden a po svačině, a chvíle volna, jsme se vrhli do výuky.

Začínáme historií ČČK. Vzhledem k tomu, že nám ji Lúca připravila a převyprávěla jako pohádku, tak se to dalo i poslouchat – **nic proti historii :-)**

Děti jsou stále úžasné a historii naslouchají. Odpoledne uteklo jako voda a ve dveřích se objevuje pan Čermák se slovy, že pokud se nepůjdeme najíst hned, tak budeme hladoví.

Utíkáme na večeři – mimochodem křupavé kuřátko bylo pohlazením pro naše vytrávená břívka.

Psí počasí nás stále stihá a my jsme odkázáni na pobyt v budově, takže jsme si naše "**nové děti**" s Luckou pozvaly do našeho příbytku a odhlasovali jsme večerní program. Zábava probíhala v naší studovně, kde jsme se pokoušeli, při super hře, navzájem si zlámat nohy i ruce – naštěstí neúspěšně :-). Následovalo osobní volno. Ve 22 hodin byla večerka. Někteří účastníci našeho zájezdu si spletli slovo **VEČERKA** se slovy **NOČNÍ SMĚNA**, takže jsme jejich noční přesčasy ukončily zhruba v 0:45 i když je pravda, že dozvuky noční směny doznívaly ještě pár minut poté.

26.05.2013, Šlovice

Dnešní den začíná budíčkem v 7.15 a opět musím chválit „**naše děti**“, protože vstávání všechny s přehledem zvládly. Někdo nás na dnešní den opustil, někdo zase přijel, je škoda, že dětem do toho občas něco skočí. Zítra snad budeme zase na chvíli kompletní, vlastně už dnes večer.

Snídaně jsou formou bufetu, proto si myslím, že tam snad každý najde co má rád. V 8.45 opět začíná vyučování. Privítali jsme se, Lucka připomněla pár výtek a hurá do zdravotní, kde na děti útočí **oběhová soustava**. Já odcházím zkontrolovat pokoje a chatky. Musím říct, že Dan D., Dan K., Honza a David mají chatku krásně uklizenou. Následně prohlížím pokoje, kde musím pochválit malé holky Anetku, Báru, Týnu a Klárku, tam je teda pořádek – kéž by mě tak jednou překvapili doma moji malí chlapi! Na večer si musím připravit proslov k pořádku a pár pěkných a bohužel i hnusných smajlíků. My totiž nedáváme body, ale jen **smajlíky** nebo **zkřížené hnáty**. Před obědem dodělávám denní harmonogram (který jsem byla nucena změnit kvůli změně času vydávání jídla). Mezi tím jsme dostali sváču – meloun a banán – a vracíme se zpátky k výuce. Teď přichází na řadu druhá etapa **oběhového systému**.

Počasí je snad ještě horší než včera, tak jsme zas jen uvnitř. Všichni doufáme, že se to zlepší. Dnes jsem zjistila, že tu máme minimálně polovinu eskymáků, protože ti už se mě byli ptát, zda bude dnes bazén – podotýkám, že je 6 stupňů a ani to není pro eskymáky překážka. Jejich přání musím pořádně zvážit, **jenže ten bazén je tak teplý.....a ta infrasauna**

potom.....hmmmmmm a druhý den těch nemocných lazarů, co tu budeme mít to je taky krásná představa. Jestli všichni dávali při historii pozor, tak vědí, že není 19. století a já ani Lucka nejsme Florence Nightingalová, takže se o ně nemůžeme dobrovolně starat :-D

Ve 12 je oběd a po něm zasloužený odpočinek i když pro Lucku a pro mě to znamená připravit se na další hodiny zdravotní. Tentokrát přichází na řadu **pohybová soustava**. Jelikož jsme ženy rozumné a víme, že koukat na nás celé hodiny není zas tak velký zážitek, tak Lucka pouští na zed' pohádku **BYL JEDNOU JEDEN ŽIVOT** o **krevním oběhu**. Mezi tím s našimi praktikanty, s Danem a Honzou, odcházím ven zjistit, zda se dá i v tomto počasí někam jít. Vracíme se po hodině zmrzlí, zmoklí a znechucení,

že to opravdu nepřichází v úvahu. Jdu se osprchovat s dobrým úmyslem se ohřát – chyba lávky, voda je studená a já mrznu znovu.

Odpoledne probíráme **obvazy s praktickou výukou** a je sranda. Myslím, že se to všem líbilo, alespoň jsme se u toho trošičku protáhli. Na závěr výuky Lucka rozdala papírky s tím, ať si každý napíše, co se mu líbí a co ne. Vyhrály obvazy a prohrála studená voda ve sprše :-)

Po večeri půjdeme hrát **OBÍHAČKU**, já vkládám naděje na vítězství Honzika, protože vím, že stolní tenis hraje. Jenže když zjišťuji, s čím jsme nuceni hrát, tak věřím jen v náhodu. Prkénka, co tu jsou k dispozici, nemají s pálkou už nic společného, snad jen tvar a to si také nejsem moc jistá :-). Po **OBÍHAČCE** se jdou děti přetahovat. Do hry se také zapojuji ke smůle Dana Kouby, kterému jsem v zápalu boje o vítězství ukopla nehet. Moc mě to mrzí :-(, ale Dan mi to promíjí.

Následuje hra na schovávanou. Vzhledem k tomu, že se všichni chovají opravdu hezky a jsme v celém areálu sami, dovolujeme bazén – **bláznovství!** Potom rychle do sauny se ohřát, obléknout a můžou si konečně užít osobní volno. Ve 22 hodin večerka a hurá do postele. Já se těším jak nemluvnátko a doufám, že se dnes konečně vyspím.

27.05.2013, Šlovice

Do dnešního rána se probouzím s lepší náladou. Ze střešního okna na mě pomrkává sluníčko. Do nosu mě uhodila omamná vůně kávy a já věřím, že se dnes konečně vydáme ven. Rychle utíkám ven, abych konečně viděla kus přírody, která se dnes poprvé rozprostírá bez mlžného oparu. Je to krása. V dálce jsou vidět velké louky, kde se pasou krávy. Tento prostor narušuje malé množství chat. Louky lemují lesy a vše působí takovým venkovským poklidem. Je to nádherná scenérie - vyznačuje z ní absolutní klid. Nejraději bych s sebou plácla do trávy a dívala se na oblohu, jak po ní plují mraky. Představuji si krásný, teplý, jasný večer, kdy za obzor zapadá slunce a obloha krvácí všemi odstíny rudé. Zvláštní, zastesklo se mi po domově. Snažím se ten pohled a představu nějak vstřebat. Tak a musím se vrátit nohama na zem a začít s dnešním dnem. Rychle spěchám na snídani a opět do učebny.

Na začátku jsme si shrnuli klady a zápory včerejšího dne, o kterých nás děti informovaly na kouscích papíru. Jaká úleva, že zápory nebyly žádné :-). až na tu studenou sprchu. Dnešní hodina pak začíná opakováním **krvácení, tlakových bodů a obvazů**. Lucka zadává doplňující otázku, která zní: **JAK PROBÍHÁ RESUSCITACE?** Krásně a bez chyby nám na ní odpověděl Fanda, který tím získal smajlíka. Včera byla doplňující otázka, týkající se **PRŮCHODU KRVE SRDCEM**, ale bohužel, nikdo nepodal dostačující odpověď.

Lucka navázala dnešní novou látkou: **DÝCHACÍ ÚSTROJÍ, PORUCHY DÝCHÁNÍ, PNEUMOTORAX A PORANĚNÍ HRUDNÍKU** a já odcházím pracovat do jiné místnosti.

Vzhledem k tomu, že dešť nám dal pro dnešek sbohem, odcházíme konečně ven, abychom si protáhli ztuhlá těla. Dan s Honzou zapojili děti do **VYBÍJENÉ**. Po zápase utíkáme na oběd. Místo poledního klidu si dále děti protahují svaly při **FOTBALE a HÁZENÉ**. Vzhledem k tomu, že před tím neustále přšelo, tak se hřiště proměnilo v bahnitou skluzavku. S úsměvem na tváři pozorují, jak děti padají a válejí se v blátě a jsem ráda, že ani jedno není mé :-). I slečny vypadají jako čuňátka :-). hlavně, že se baví a konečně běhají na čerstvém vzduchu. Když už i mě se zdá, že znečištění je neúnosné, zaháním je do sprch a převkleknout se do čistého, aby mohla pokračovat výuka.

Probíráme **mozek**, což je zajímavé téma, pak se mrkneme na **Andulu** a před večerí je naplánovaná stezka (za mých mladých let to bývala šipkovaná) a my se přesvědčíme, jak děti dávaly při výuce pozor. Společně s Danem a Honzou jsme dali dohromady úkoly, týkající se probraného učiva a samozřejmě i jiné věcičky. Jeden z úkolů byl složit básničku ze slov: **obvaz, pes, auto, maso**. Na závěr mého deníku napíšu nejhezčí složenou báseň.

Děti se vrátily opět v "**čistém**" oblečení. Někteří experti ztratili i přezůvky - no nebudu jmenovat, myslím, že dotyčný ví sám o koho jde, vid' Davide?:-)

28.05. 2013, Šlovice

Probouzím se v 5,45 do tmavého rána. Sama jsem zvědavá, zda k nám ještě zavítá sluníčko, protože vidím jen černá mračna. Pouštím zprávy, kde mě Jančařík s natisknutým úsměvem říká, že bude dnes sluníčko - tak nevím, mám mu věřit? Budu muset, nic jiného mě nezbyvá.

Dnes se probírá **polohování a transport**. Odcházím, jako každé ráno, na kontrolu úklidu pokojů a chatek a dnes jsem spokojená, pořádek všude i když kluci z "**jedničky**" ti u mě vedou, jsou pořádní - teda alespoň tam, kam mé oko dohlédne. Do skříní a do věcí jim nelezou, myslím si, že je to přežitek z dávných dob, který neuznávám. Každý má své soukromí, mně by se také nelíbilo, kdyby mi někdo cizí "**čužel**" do skříně. Já si myslím, že tam mají určitě pořádek:-) soudím dle toho, že nechodí ve zmuchlaném oblečení. Možná se mýlím, ale to je jedno :-)

Trošku z jiného soudku. Dnes jsme se s Lúcou domluvily, že na závěrečný večer dostanou vítězové odměny v podobě zmrzlin a pizz.

Venku je opravdu krásně, tak se přesouváme i s výukou na hřiště. Zde se v terénu učí **transport, polohování a orientace v prostoru**.

Děti se nosí, padají jeden přes druhého a odírají si lokty a kolena. Ale i přes to všechno se obrovsky baví. Druhá skupinka dětí "**slepců**" (mají zavázané oči), kterou naviguje Sára, se musí dostat až do budovy. Já se skupinkou, která byla vedena Luckou, odcházím na oběd. Navigace, zvaná Sára, se zřejmě rozbila, a kolóna slepců bojuje s pingpongovým stolem. Stůl boj prohrál a zhroutil se pod nájezdem celé skupiny. Naštěstí naši zdatní praktikanti Honza s Danem, kteří jsou nám stále po ruce, vše zachránili.

Včera k nám, do rekreačního zařízení, přijelo dalších 120 cizích dětí. Tajně jsme doufali a přáli si, aby nedorazily a že nám to tu bude vše patřit jako v neděli. Bohužel jsou tu a s nimi i problémy. Ještě, že máme ty zapůjčené děti, tak slušně vychované:-)

Dnes se začaly projevovat zdravotní problémy spojené s neustávající noční šichtou. Odpadl David a šel si lehnout s bolavou hlavou - to víš, málo spánku dělá svoje!

Po obědě odcházíme na výlet, Davča si zchrupnul a je mu líp, takže jde s námi. Pro změnu jdeme bez Dana K., protože ho též zradila hlava. Vyrážíme do Šlovic, kde nám Dan s Honzou připravili pár úkolů. Sluníčko nás hladí po zádech a nám se hned lépe jde. Ve Šlovicích prudkou, kamenitou cestnou, padáme dolů k řece, kde máme raněného a děti mu musí pomoci. Až na nepříjemného pána po cestě se výlet vydařil. Vrátili jsme se všichni v pořádku.

Večerní program je spojen s praktickou částí výuky v terénu. Myslím, že většina dětí na ni jen tak nezapomenou. Lucka namaskovala otevřenou zlomeninu, podřezaného fet'áka a popálenou holčinu a rozmístila je v areálu střediska. Dvojice dětí chodila postupně, musely je nalézt a ošetřit. Jako bonus byla **otevřená zlomenina**, jelikož jsme ji ještě nebrali. Kdo věděl, dostal smajlíka. Některé

děti byly dost v šoku, jak jsou poranění "**hnusná**", protože když se vrátila Vendulka, tak mě říká: "**Teda Líbo, to nebylo tak strašný, jak si říkala, to bylo daleko horší!!!**" :-)

V této práci zvítězily Terka s Lenkou, které zachránily a ošetřily všechny poraněné bez chybičky. Je vidět, že v ZŠ v Lužné se 1. pomoci opravdu věnují. Myslím, že to děti vzaly i jako zábavu. Se vším jsme skončili až ve 22 hodin, následovala večerka a hurá do hajan.

29.05. 2013, Šlovice

Dnešní ráno nemohu posoudit, protože jsem spala jak dřevo a pak rovnou utíkala na snídani. V dopoledních hodinách se bude probírat **otevřená zlomenina a šok**. Já odcházím opět na bodování úklidu. Když vyřáším směrem k chatkám, úprkem mě předbíhá Fanda s tím, že si zapomněl ustlat. **No nevím Fanouši**....odcházím tedy nejdříve do chaty č. 1 a pak s druhým pokusem do chaty č. 2 a ta už je taky OK. Je zajímavé, co děti dokážou zapomenout :-) jediné, co po nich chci je, aby ustlaly a poklidily a i jedna z věcí jim dokáže vypadnout z hlavičky :-) jen kdyby měly nedohranou hru, to by dobře věděly v kterém "**levelu**" mají pokračovat. No nic, já jdu s na pokoj dodělat pár administrativních záležitostí, zapsat počet vyndaných klišťat a dopsat docházku. Mimochodem, když píšu o té docházce.

Jedním z našich účastníků se stal i takový, malý - velký **mimoň jménem Jiřík :-)** Ten když "**občas**" přichází ráno na výuku, se značným zpožděním, mě vždycky dokáže vehnat úsměv do tváře aniž bych znala odpověď na to, co ho zdrželo tentokrát :-)

Pod okny vidím, o **pár desítek minut** po začátku vyučování, přicházet hustou kštici jeho nepřehlédnutelných vlasů. Jeho odpovědi jsou opravdu originální. 1. byla, **že se začeti**, což chápu - hodina sem hodina tam....., když je dobrá knížka.....ovšem 2. odpověď byla úžasná - **já jsem se zapomněl**. Při psaní těchto řádek mě koutky opět vystřelují nahoru :-D no není ten Jirka mimoplaneták? Je prostě "**úžasnej**" alespoň pro mě, na něj se totiž nedá vůbec zlobit. Snad se Jirko neurazíš, až budeš tento příběh číst. Byl si pro mě opravdu **ORIGINÁL** :-D

Před obědem jsme dali dohromady, s našimi praktikanty, soutěž z předešlého večera, která byla zároveň i praktickou částí výuky v terénu. Nejlepší byla Terka s Lenkou, holky, byly jste opravdu moc šikovný! Ovšem měli jsme tu i kuriozní ošetření otevřené zlomeniny :-) Když k Honzovi, který měl otevřenou zlomeninu, přišla Vendy, vzala ho za zlomenou ruku, on začal rvát jak tygr, tak Vendulka neváhala a vrazila mu roubík do huby :-) :-) aby neřval - no není ta holka skvělá!?

Po obědě přijel pan Filip, který vyučuje sebeobranu v Rakovníku. Za sebe mohu říci, že to bylo zajímavé. Holky i kluci si mohli zkusit "**pravou českou facku**" a i "**nakopání do rozkroku**." Na fotkách je zřejmé, že to všichni dělali opravdu poctivě.

Po večeri přišla konečně diskotéka. Velice se mi líbí, jak nikdo nemá s nikým žádný problém a baví se všichni se všemi, až na pár vyjímeck, ale to přikládám k nízkému věku. Do 23 hodin zůstala tančit jen "**silná šestka**" Sára, Kamča, Dan K., Honza S., Fanda a Jirka. Bylo hezké se na ně dívat a bylo smutné zjistit, že už patřím opravdu do "**starého železa**" :-) . Nedokázala jsem rozpoznat, kdy končí jedna písnička a kdy začíná druhá. Bylo to pro mě všechno úplně stejné. No jo no, čas zkrátka nezastavím :-)

30.05.2013, Šlovice

Dnešní ráno je náročné, nikomu se nechce vstávat a už i my - ženy - s tím máme problém.

Dopoledne se učíme **polohování do schodů, zlomeniny, života ohrožující stavy a vnitřní poranění** a čekáme na další překvapení v podobě dámy z protidrogového. K naší smůle má paní horečky a leží doma v posteli. Alespoň zbývá dost času na doučení všeho potřebného. Teď už jsou děti připraveny na závěrečné zkoušky. Ještě **omrzliny a resuscitace miminka**.

Po obědě, ve 13.30 zahajujeme závěrečné zkoušky. Skládají se z testu a z praktické části. Ti, kteří mají vše za sebou odchází buď do pokoje nebo do bazénu. Tato závěrečná část, trvala až do večere. Po večeri vyhlášíme absolventy Studijního střediska. Až na 3 dětičky, byli všichni úspěšní. Ale to neva, oni si to určitě příště napraví. Shrnujeme vše za celý týden, včetně úklidu, kdy vyhráli kluci z "**jedničky**" a dostávají pizzy. Dan D. ji dostal mraženou domů, protože nás musel opustit už večer. Zítra ho čeká fotbal v Německu - vlastně možná. Daník si totiž pohmoždil malíček u nohy. Ani nevím, zda to nakonec neměl zlomený?! No a aby toho nebylo málo, přichází Adélka - úplně rudá - a má horečku. Zkrátka, to nejlepší nakonec.

Ostatní hodnocení souvisí s I. pomocí. Vyhrávají holky Míša a Míša a vyhrávají velikou zmrzlinu. Další místa psát nebudu, protože už přesně nevím. A úplná třešnička na dort byl příjezd Záchrané služby. Fanoušovi se udělalo špatně a museli si ho odvézt. Fando, bylo nám to líto, že si s námi nemohl zůstat až do konce, tak snad příště. To už si dáme na "**peří**" pozor, vid'?

Okolo 1.30 se dostávám do postele už opravdu zničená. Zítra už jedeme konečně domů. Už se těším, až doma uslyším slůvko **MAMI** svoje jméno nechci nějakou dobu vůbec slyšet, protože na tolik otázek, jako tento týden, adresovaných na mé jméno, jsem nikdy nemusela odpovídat :-)

O zítřku už psát nebudu, to už je jasný - odjíždíme domů. Jen na závěr pár hezkých slov:

Moje "dětičky" jsem ráda, že jsem měla tu čest se s Vámi se všemi seznámit a doufám, že se ještě někdy uvidíme. Bude se mi po Vás stýskat. Přeju Vám všem hodně zdraví a úspěchů ve škole a i v osobním životě, Vaše **LÍBA**. Jo a doufám, že se Vám můj deník bude líbit! Nashledanou

**Pes běží v lese,
obvaz v hubě nese.
Udělal tam salto,
srazilo ho auto.
Hod'te mi to laso,
budeme mít maso!**

ODKAZ NA FOTKY:do vyhledavače v seznamu, pak už Vás to navede

<http://www.rajce.idnes.cz/hledej?q=cckrakovnik>

